

בעזהש"ת

קונטרס

שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב

דער קונטרס ברענגט ארויס די גרויסקייט פון "שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב". ווען עס איז דא שְׁלוֹם בֵּית אֵין שְׁטוּב, ברענגט דאס אלע בְּרָחוֹת און וְשׂוּעוֹת אֵין שְׁטוּב, מיט צעזות און חיוזק ווי אזוי יעדער מענטש קען זוכה זיין צו האבן א גוטע שְׁלוֹם בֵּית.

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, נאס ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אֵין די גאנצע וועלט

כְּבוֹד קְדוּשַׁת מֶרֶן מוֹהֲרָא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדוננו, מורינו ורבינו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ארויסגעגעבן בעזהש"ת
דורך חסידי ברסלב - וויליאמסבורג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנס

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יודישלוב

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב

א

חז"ל זאגן (ספרי פרשת נשא) אויף די ברכה מיט וואס דער אייבערשטער בענטשט די אידן "יברכה ה' וישמרך יאר ה' פניו אליך ויחנך ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום" זאגן אויף דעם די הייליגע חז"ל: "ווען וועסטו באקומען די אלע ברכות? ווען דו וועסט האבן שלום אין דיין שטוב!"

ווען עס הערשט שְׁלוֹם וְשְׁלוֹה אֵין אַ אַיִדישע הויז,
 דאן בְּרַעַנְגֵט דאס אַלע גוטע בְּרָכוֹת און השפעות אֵין
 שְׁטוּב. און פֿאַר דעם אַליין לוינט זיך שוין צו אַרְבֶּעטן
 אויף זיך און אויף די אַייגענע מידות, צו האָבן אַ גוטע
 שְׁלוֹם בֵּית.

די גמרא זאגט (בבא מציעא נ"ט) "אוקירו לנשייכו כי
 היכי דתתעתרו" - זייט מ'כבד אייערע ווייבער און דורך
 דעם וועט איר רייך ווערן. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר ז'
 חלק א' סימן ס"ט) אז די גאנצע עשירות פון אַ מענטש
 קומט נאר אֵין זכות פון זיין ווייב.

דער רבי האט זייער געווארנט (שיחות ה"ז סימן רס"ד)
 אז מען זאל זען אַכטונג צו געבן צו מ'כבד זיין און
 שעצן די ווייב. די פרויען האָבן זייער אַ שווערע
 אַרבעט, זיי מוטשען זיך זייער שטארק מיט'ן האָבן
 קינדער און אויפציען די קינדער, צו אַכטונג געבן אויף

שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב

ה

די הויז און די קינדער, און דאס קען אריינברענגען אין איר א שטארקע דעפּרעסיע, און די אַרבעט פונעם מאן איז איר צו מְכַבֵּד זיין און פֿרייליך מאַכן, צו זוכן נאָר דאס גוטס אין איר, און אַזוי אויפצוהויבן איר מוט, און דאן וועט זיין אַ הערליכע שְׁלוֹם בֵּית אֵין שְׁטוּב.

אַ פֿרוי דאַרף געווענליך האָבן מער חיזוק פון אַ מאן. אויף אַ פֿרוי גייט אַריבער פיל שוועריקייטן וואס מענער גייען נישט דורך, און זי האט נישט צו וועמען זיך צו ווענדן און זיך אויסרעדן דאס האַרץ נאָר צו איר מאן. און דער מאן דאַרף האָבן שְׂכָל איר צו פֿרייליך מאַכן און מְחַזֵּק זיין און דאס וועט העלפֿן סיי פֿאַר איר און סיי פֿאַר אים. ווייל ווען די פֿרוי איז דערביטערט און דעפּרעסעט, דאן קען זי זיך נישט קיין עצה געבן מיט די קינדער, מיט די שְׁטוּב ווירטשאַפֿט און מיט סיי

וואס. און צום סוף קומט אויס אז דער מאן אליין איז דער וואס ליידט דערפון.

אויב אָבער דער מאן איז איר מְחֻזַק, ער שְׁטאַרקט איר שְׁטענדיג, ער געבט איר גוטע ווערטער און הויבט אויף איר מוט, אזוי ווי די חז"ל זאגן (ראש השנה ו'). "אִשָּׁה, בְּעֶלְיָהּ מְשַׁמְּחָה" – דער מאן איז דער וואס דארף פרייליך מאכן זיין ווייב, דאן באקומט זי די כוחות ווייטער אנצוגיין אין לעבן, און איינמאל זי איז אין א פרייליכע גיסטע, דאן וועט דער מאן אויך גאר אסאך פארדינען דערפון.

שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ זָאָגט אִין מְשָׁלִי (כו, יט) "כַּמִּים הַפָּנִים לַפָּנִים כֵּן יֵלֵב הָאָדָם לָאָדָם". דער טבע פון א מענטש איז אז ווען מען לייגט ארויף א שמייכל אויפן פנים, מען ווייזט פאר יענעם א פרייליכן שמייכל, דאן וועט יענער צוריק שמייכלען. און די זעלבע איז פארקערט,

ווען מען ווייזט יענעם אַ בְּרוֹגֶז'דיג פֿנים, דאן וועט
יענער צוריק ווייסן אַ רוֹגֶז.

דאס איז ביי יעדן מענטשן אזוי, אָבער ספּעציעל
זעט זיך דאס אָן ביי אַ מאן און ווייב. ווען דער מאן
ווייזט אַרויס אַ שְׁמייכל פֿאַר זיין ווייב, ער ווייזט אז ער
פֿאַרשטייט איר און פֿילט מיט מיט איר, דאן וועט דאס
אויף גיין אזוי אויף צוריק, די ווייב וועט אויף
שְׁמייכלען צו אים און אים ליב האָבן.

אַפֿילו ווען דער מאן האט גענוג צרות און
שְׁוועריקייטן וואס ער גייט דורך, דאַרף ער זיך אָבער
שְׁטאַרקן דאס נישט אַרויסצואַווייזן אויפֿן פֿנים, נישט
אויסצוגיסן די צרות און פֿעס אויף זיין ווייב. ער זאל
נאר אַרויפֿציען אַ שְׁמייכל אויף זיין פֿנים און אויסהערן
זיין ווייב מיט אַ רואַיגקייט, און פֿרוּבירן איר צו
פֿאַרוואַיגן און דערפֿרייען, און דאן וועט ער צוריק

בַּאקוּמֶען פֿון דָּעם טאַפֿלט. אַיינמאַל זיין ווייב וועט
ווערן פֿרייליך, וועט זי אים אויך פֿרייליך מאַכן.

און ווען די טאַטע און מאַמע זענען פֿרייליך, דאַן
זענען די קינדער אויך פֿרייליך. די גאַנצע שְׁטוּב ווערט
אַ געשמאַקע פֿרייליכע הויז, און עס הערשט שְׁלוֹם אִין
שְׁטוּב.

ב

קיינ שום מענטש אויף דער וועלט האט נישט ליב
ווען מען קריטיקירט אים, ווען מען זאגט אים אז ער
איז גארנישט ווערט, אז ער ווייסט נישט און ער קען
נישט, פֿאַרנוואס ער האט געטון אזוי צי אזוי, פֿאַרנוואס
ער איז געגאַנגען דא אָדער דאַרט.

דאס איז ביי יעדן מענטש אזוי, אָבער נאָך מער איז
דאס אזוי ביי א פֿרוי. א ווייב האט זייער נישט ליב ווען

דער מאן קריטיקירט איר, ווען ער זאגט איר מוסר. און
 ווען דער מאן באַנאַרישט זיך און ער האלט אין איין
 אַרײַנזאַגן און קריטיקירן זיין ווייב, ער איז נאר
 פאַרנומען מיט אירע פּעלעך און דורכפּעלער, דאן
 הויבט זיך אָן די קריגערייען אין שטוב. פון דעם הויבט
 זיך אָן אַלע שְׁלוֹם בֵּית פּראָבלעמען, ביז עס
 צופלאַקערט זיך אַ גרויסע מחלוקת חס ושלום.

אַ מאן וואס האט דעם קאפּ אויפ'ן פּלאַץ וועט טון
 פונקט פאַרקערט, ער וועט נאר מחזק זיין און שטאַרקן
 זיין ווייב אַלעמאַל. אַפילו ווען זי האט געמאַכט אַ
 טעות און געהאַט אַ דורכפּאל, וועט ער נישט מאַכן אַ
 גאַנצער מצב דערפון, ער וועט עס נישט אויפּבלאַזן
 און רעדן דערפון נאַכאַמאַל און נאַכאַמאַל און חוץ
 מאַכן חס ושלום פון זיין ווייב ווען זי האט געטון עפּעס
 נישט ריכטיג. פאַרקערט, ער וועט איר נאר מחזק זיין

שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב

י

אז יעדער קען אמאל מאכן א טעות, זי האט זיכער
נישט געמיינט פאר דוקא אז דאס זאל אזוי געשען, און
אז די קומענדיגע מאל וועט עס בעסער געלונגען. ער
וועט אנוועקמאכן דעם דורכפאל אז ס'איז נישט געווען
אזוי געפערליך, עס איז נישט עק וועלט. אלעס מיטן
ציל אז זי זאל זיך גוט שפירן און נישט ווערן צוקלאפט
ביי זיך. ער וועט איר ווייזן א שמיכל מיט ליבשאפט
אז ער איז בכלל נישט ברוגז אז זי האט נישט מצליח
געווען מיט וואס זי האט געטון, אז ער קוקט איר
ווייטער ארויף און ער שעצט איר זייער, און דאן וועט
הערשן שלום ושלווה אין שטוב.

חז"ל זאגן (ברכות כ"ד.) "אשתו כגופו" - די ווייב איז
אזוי ווי דער מאן. דאס דארף א מאן געדענקען און
גוט ארייננעמען אין קאפ, אזוי ווי ער האט נישט ליב
ווען מען קריטיקירט אים און מען מאכט א גאנצע עסק

פון זיינס א דורכפאל. ער וויל אז יעדער זאל אים נאר
 דן זיין לפף זכות. די זעלבע דארף ער אויף טון צו זיין
 ווייב, ער זאל איר אלעמאל דן זיין לפף זכות, ער זאל
 איר נאר מאכן גוט שפירן, און דאס וועט פֿרענגען
 שְׁלוֹם און ליבשאפט אין שְׂטוּב.

ג

די גמרא זאגט (יבמות ס"ג): אז ווער עס האט ליב זיין
 ווייב פונקט ווי זיך אליין, און ער איז איר מִכְבֵּד נאך
 מער פון זיך אליין, אויף אזא מענטש זאגט דער פֿסוק
 (איוב ה) "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אָהֳלֶיךָ".

נאך זאגט די גמרא (חולין פ"ד): אז א מענטש זאל
 קויפן עסן און טרינקען פאר זיך מיט ווייניגער געלט
 פון וויפיל ער פארמאגט, ער זאל זיך אנטון מלבושים

שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב

לויט וויפיל געלט ער פארמאגט, און ער זאל מ'כבד זיין די ווייב און קינדער מיט נאך מער געלט פון וויפיל ער האט.

מענטשן מיינען אז צו ליב האבן און שעצן די ווייב איז עפעס א נארישע זאך, עפעס אן איינרעדעניש. ווען מען לערנט אבער די הייליגע ווערטער פון חז"ל זעט מען ווי ווייט זיי האבן מקפיד געווען אויף דעם, ווי שטארק זיי לערנען אונז אז א מאן דארף ליב האבן זיין ווייב, ער דארף איר נאר שעצן און מ'כבד זיין נאך מער פון זיינע כוחות, און מיר דארפן דאס פאלגן און מקיים זיין.

פאר א ווייב דארף מען ארויסווייזן אסאך ליבשאפט. די נאטור פון א פרוי איז אז זי זארגט זיך שטענדיג אויב איר מאן האט איר טאקע ליב אדער נישט. זי לעבט אין א פחד אז אפֿשר דארף איר מאן

איר נישט האָבן, אָפּשָׁר געפֿעלֶט זי נישט פֿאר אים. און דעריבער דאָרף דער מאַן דאָס שְׂטענדיג אינזין האָבן, ער זאל איר אַייביג צוזאַגן און קלאָר מאַכן אַז ער האט איר נאָ זייער ליב, אַז זי געפֿעלֶט אים זייער שְׂטאַרק. ער דאָרף איר נאָר שְׂטאַרקן און אַרויסווייזן אַסאַך ליבשאַפֿט, אַז זי זאל אַמֶת'דיג שְׂפירן אַז ער האט איר זייער ליב. ווי מער ער וועט דאָס אַרויסווייזן און איבערזאָגן אין יעדע געלעגנהייט אַז ער האט איר ליב, וועט דאָס אַריינברענגען אַ געשְׂמאַק אין שְׂטוּב און עס וועט אַלעמאַל זיין נאָר שְׁלוֹם אֵין שְׂטוּב.

מען דאָרף אויף האָבן אַסאַך סבֿלנות צו אַ ווייב. אַ פֿרוי מאַכט מיט גאָר אַסאַך שְׂוועריקייטן מיט די קינדער און מיט די שְׂטוּב-ווירטשאַפֿט, און דאָס קען איר צומאַל מאַכן זייער נערוועז און דעפֿרעסֶט, און דער מאַן דאָרף דאָן פֿרופֿירן מיט אַלע כּוחות צו האָבן

שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב

געדולד און סבלנות, נישט צוריק צו שרייען און צו
ווערן גערנוועז, נאר פארקערט ער זאל איר פרוּפירן צו
פארוואיגן און פרייליך מאכן, גרינגער מאכן אירע
געפילן, און דאן וועט ער האבן א גליקליך לעבן מיט
זיין ווייב אינאיינעם.

חז"ל זאגן (במות ס"ג.) אז אפילו ווען די ווייב איז א
שלעכטע פרוי דארף מען איר אויף מכבד זיין און
שעצן, בלויז דערפאר ווייל זי ציהט אויף די קינדער
און זי ראטעוועט דעם מאן פון עבירות. דער אמת איז
אבער אז געווענליך איז די פרוי נישט שלעכט, די
שלעכטקייט קומט נאר ווייל זי איז
איבערגעשטרענגט, און אויב דער מאן וועט איר
פארוואיגן און פרייליך מאכן, ער וועט איר ווייזן אז ער
האט איר זייער ליב, דאן וועט זי ווערן איבערגעדרייט
צו אים. איר הארץ וועט שפירן זיין הארץ. אזוי ווי ער

הָאט איר ליב, וועט זי אים אויף ליב האָבן. און זיי
וועלן האָבן דעם גן עֵדן אינדערהיים.

ד

א איד דארף וויסן און געדענקען אז ער איז
אראפגעקומען דא אויף דער וועלט נאר פאר איין ציל
און תכלית. מיר געפונען זיך דא אויף דער וועלט נאר
צו טון דעם ווילן פון באשעפער, צו זיין נאנט צום
אייבערשטן און צו מקיים זיין זיינע מצוות. אלע
איבריגע זאכן זענען בלויז נארישקייטן, הבל הבלים.

די ערשטע מצוה פון די תרי"ג מצוות איז די מצוה
פון "פרו ורבו" - אז א איד דארף חתונה האָבן. און פאר
דעם ציל האט מען שוין אויסגערופן אין הימל פּערציג
טעג פאר'ן געבוירן ווערן: "בת פלוני לפלוני" - ווער

עס וועט זיין די ריכטיגע שידוך (סוטה ב'). די ווילן פון א איד דארף זיין נאר צו טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן. און אויב האט דער אייבערשטער צוזאמגעשטעלט דעם שידוך, דארף מען זען אויסצופירן דעם ווילן פון באשעפער און לעבן מיט די ווייב מיט גרויס ליבשאפט און זען אז עס זאל זיין נאר שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב.

ווען א איד לעבט מיט זיין ווייב מיט דעם געדאנק, דאן האט ער טאקע ליב זיין ווייב מיט אן אמת'ע ליבשאפט און אן אייביגע ליבשאפט. אויב אפער טראכט א מענטש נאר פון זיך אליין, נאר פון זיינע אייגענע הנאות. די גאנצע סיבה פארנוואס ער האט ליב זיין ווייב איז נאר ווייל זי שטעלט אים צו וואס ער דארף. דאן איז דאס נישט קיין אמת'ע ליבשאפט. ער האט נישט ליב זיין ווייב, ער האט נאר ליב זיך אליין

און ער וויל אז זיין ווייב זאל אים געבן אלעס וואס ער
 ברויף. אין די מינוט וואס זיין ווייב וועט אים נישט
 קענען באפרידיגן, זי וועט זיך נישט צושטעלן צו אים
 פונקט ווי ער וויל, דאן האט ער שוין לאנג פארגעסן
 פון איר, און ער האט איר שוין בכלל נישט ליב. אזא
 סארט פאלשע ליבשאפט קען נישט אנהאלטן פאר צו
 א לאנגע צייט.

חז"ל זאגן (סוטה י"ז.) "איש ואשה שזכו, שכינה
 ביניהן. לא זכו, אש אוכלתן" - אויב די פאר-פאלק
 זענען זוכה, דאן ריהט די שכינה צווישן זיי, און אויב
 נישט, ווערן זיי פארברענט אין פייער. אין די ווארט
 "איש" איז דא דער אות י', און אין די ווארט "אשה"
 איז דא דער אות ה', און צוזאמען איז דאס דער נאמען
 פונעם אייבערשטן. אויב נעמט מען ארויס דעם
 אייבערשטן פון צווישן זיי, מען נעמט ארויס דעם אות

שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב

י' פּוֹנֵעַס מֵאן און די אות ה' פון די ווייב, דאן בלייבט
 עס איבער בלויז אַש מיט אַש, פייער מיט פייער, די
 פייערן פון מחלוקת ברענט אין זייער הויז און זיי ווערן
 ביידע פארברענט פון די העלישע פלאמען פון
 מחלוקת ביז עס קען צוקומען צו אַ גוט חס ושלום.

אויב אָבער די מאן און ווייב געדענקען אז דער
 אייבערשטער האט זיי צוזאמגעשטעלט, דער יסוד
 פונעם שטוב איז געבויעט מיט'ן אייבערשטן, דאן
 ריהט די שכינה צווישן זיי. עס הערשט אן אמת'ע
 ליבשאפט אין הויז, א ליבשאפט וואס ציהט זיך ביז
 אייביג און זיי האבן א גליקליכע געשמאקע לעבן
 אינאיינעם.

ה

חז"ל זאגן (בבא מציעא נ"ט.) אז א מענטש דארף זייער
 אכטונג געבן צו מכבד זיין און שעצן זיין ווייב, ווייל

עס קומט נישט קיין ברכה פאר'ן מענטש נאר אין זכות פון זיין ווייב, אזוי ווי דער פסוק זאגט (בראשית י"ב, ט"ז) "ולאכרם היטיב בעבורה", און דעריבער האט רבא אנגעזאגט פאר די מענטשן פון זיין שטאט אז זיי זאלן מכבד זיין די וויבער ווייל אזוי וועלן זיי זוכה זיין צו גרויס עשירות.

דאס דארף א מענטש גוט געדענקען אז אלעס גוטס וואס ער האט און וואס ער דארף צו באקומען שפעטער, קומט אלעס נאר אין זכות פון זיין ווייב. אויב וויל א מענטש האבן פרנסה בריוח מיט עשירות, דארף ער זיך אנשטרענגען צו מכבד זיין זיין ווייב ווי עס דארף צו זיין, עס זאל הערשן א ליבשאפט אין הויז, און דאן וועט קומען אלע גוטע השפעות אין דעם הויז, און זיי וועלן געהאלפן מיט אלעס וואס זיי דארפן.

בְּאַמַּת אִיז דָּאס פֿשוּט אויף אַ פֿראַקטישע זאָךְ
 בְּגִשְׁמִיּוּת. ווען אַ מְעֻנְטִישׁ לְעֵבֶט בְּשָׁלוֹם און מִיט
 לִיבְשֵׁאפֶט מִיט זײַן ווײַב, דאן האט ער אַ רואִיגער מַח,
 ער לְעֵבֶט מִיט יִשׁוּב הַדַּעַת און ער האט הֶרְחַבַת הַדַּעַת,
 און דאן אִיז אים שׁוִין גְּרִינֵג צו מְצַלִּיחַ זײַן אִין יַעֲדֵעַ
 זאָךְ.

און פֿאַרְקֶערט, ווען מָען קְרִיגט זיך אִינְדֶּעֶרְהײַם, עס
 אִיז נִישְׁט אַ קײַן לִיבְשֵׁאפֶט אִינְדֶּעֶרְהײַם, דאן האט דער
 מְעֻנְטִישׁ נִישְׁט דָּעם קאפּ אויפֿ'ן פֿלאַך, ער האט נִישְׁט
 קײַן קְלָאַרְעֶר מַח צו קֶענֶען אִיבֶּערְטְרַאכֶטן אַ זאָךְ ווי
 עס דאַרף צו זײַן, און פֿאַרְשְׁטײט זיך אַז אַזוי קען מָען
 נִישְׁט מְצַלִּיחַ זײַן.

און נאָך מָען אִיז דָּאס בְּרוּחַנִיּוּת. אַ אִיד קען נִישְׁט
 מְצַלִּיחַ זײַן בְּרוּחַנִיּוּת נאָר אויב ער לְעֵבֶט בְּשָׁלוֹם מִיט
 זײַן ווײַב, ער האט אִיר לִיב און ער שְׁעֲצֵט אִיר. חו"ל

זאגן (פֿסחים קי"ב) "מְצוּה וְגוֹף טָהוֹר, נוֹשָׂא אֶשֶׁה וְלוֹ בְּנִים", נאָךְ זאגן די חז"ל (קידושין כ"ט.) "נוֹשָׂא אֶשֶׁה וְאַחַר כֵּן לֹמֵד תּוֹרָה" - דָּאס מיינט אַז ווען אַ מְעַנְטֶשׁ הָאט חתונה און עַר לְעַבְט בְּשָׁלוֹם מִיט זיין ווייב און עַר הָאט איר ליב, דאן הָאט עַר אַ קְלָאָרע און בְּרִיִּטֶע מח, עַר טראַכט נישט פון קיין אַנְדֶּרע ווייל עַר הָאט ליב זיין ווייב, און דאן קען עַר רואיגערֶהייט לְעַרְנֶען און דאָווענֶען און דינען דעם אייבֶּערֶשְׁטֶן.

ספּעציעל ווען דער אייבֶּערֶשְׁטֶער הַעֲלָפֶט אַז מְעַן הָאט אַ גוֹטע וואוילע ווייב וואס זי הַעֲלָפֶט אים צו אַז עַר זאל קענען דינען דעם אייבֶּערֶשְׁטֶן און לְעַרְנֶען תּוֹרָה, איז דָּאס אַ געוואלדיגע הילף פאַר'ן מאן. חז"ל זאגן (פרקי דרבי אליעזר, פרק מ"א) אַז מְעַנְעַר גייען נאָךְ וואס די ווייבֶּער זאגן, און אויב איז די פֿרוי קלוג און זי איז מְחֻזַק איר מאן אַז עַר זאל זיין וואויל און עַרְלִיק.

אז ער זאל דינגען דעם אייבערשטן און לערנען תורה, דאן איז איר זכות זייער גרויס און זי באקומט א גלייכער טייל אין זיין תורה, אזוי ווי די חז"ל זאגן (ברכות י"ז.) אז דער אייבערשטער האט צוגעזאגט פאר די פרויען נאך מער שִׁכָּר פון די מענער, און די גמרא זאגט דארט אז די שִׁכָּר באקומען זיי ווייל זיי טראגן זייערע קינדער לערנען תורה, און זיי לאזן די מענער לערנען תורה און ווארטן זיי אפ ווען זיי קומען אהיים פון לערנען.

ו

חז"ל זאגן (בבא מציעא נ"ט.) אז א מענטש דארף זייער אכטונג געבן נישט צו טשעפען זיין ווייב, ווייל א פרוי קען שנעלער וויינען, און שנעלער ווערן געטשעפעט. דעריבער דארף דאס א מאן זיך גוט ארייננעמען אין קאפ אז ער זאל זייער אכטונג געבן נישט צו טשעפען

זיין ווייב, דער אייבערשטער איז זייער מקפיד אויף דעם.

דאס איז זייער הארב ווען מען טשעפעט די ווייב מיט שטעכעדיגע ווערטער, און זיכער אזוי ווען דער מאן פארשעמט איר ברבים און קריגט זיך מיט איר, און נאך מער אויב דער מאן גייט חס ושלום אזוי ווייט צו הויפן די הענט אויף זיין ווייב. דער מאן כאפט נישט אז דער אייבערשטער וועט זיך זייער שטארק אננעמען פאר איר, און ער וועט צוריק באקומען פאר דעם אזעלכע הארבע שטראפן, ער וועט באצאלט ווערן בכפל כפלים פון וואס ער האט מצער געווען זיין ווייב.

אמאל קומט דאס פשוט פון דעם וואס דער מאן איז איבערגעשטרענגט, ער האט געהאט א שווערע טאג, ער האט געהאט זיינע דורכפעלער, און ווען ער קומט אהיים לאזט ער אויס זיין גאנצע פעס און ביטערנישט

שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב

אויף זיין ווייב'ס קאפ. אויב זעט ער עפעס וואס איז
 נישט געטון געווארן פונקט אזוי ווי ער האט געוואלט,
 נוצט ער אויס די געלעגנהייט אראפצורייסן און צו
 פארשעמען זיין ווייב, און מיט דעם פרובירט ער צו
 בארואיגן זיינע אנגעצויגענע נערנווען. די פראגע איז
 נאר פארנוואס די פרוי איז שולדיג אין זיינע
 דורכפעלער, פארנוואס דארף זי ליידן דערפאר?

און אפילו אויב די פרוי האט טאקע געטון עפעס
 נישט ריכטיג, זי האט טאקע געדארפט עפעס ענדיגן
 און זי איז געבליבן אינדערמיט, דארף דער מאן אויף
 קענען איינהאלטן זיין פעס און איר נישט טשעפען
 אויף דעם. נאר ער זאל איר דן זיין לכה זכות אז זי איז
 זיכער נישט אנגעקומען מיט די ארבעט, אז זי האט
 נישט געמיינט קיין שלעכטס דערמיט.

שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב

כה

דער מאן דארף שְׁטענדיג צולייגן קאפ און זיך
אַנשטרענגען צו זען אז כאטש פון זיין זייט זאל זיין
שְׁלוֹם בית, ער זאל זיך קיינמאל נישט קריגן מיט זיין
ווייב, ער זאל קיינמאל נישט שרייען אויף זיין ווייב.
אַפילו ווען זי הויבט אן צו שרייען אויף אים זאל ער
זיך איינהאלטן און נישט צוריק ענטפערן, און דאן
וועט אלעס דורכגיין בְּשָׁלוֹם. חז"ל זאגן (ירושלמי עבודה
זרה, פרק ב', הלכה א') אז די סדר פון א פרוי איז צו שרייען
ווען עס גייט איר עפעס נישט גוט. א פרוי ווערט
אַנגעשטרענגט און דעפּרעסעט פון די שוועריקייטן
וואס זי גייט דורך, און זי קען זיך נעמען שרייען אויפן
מאן. דער מאן דארף וויסן אז דאס איז נאר א דורכגאנג,
און אויב וועט ער זיך איינהאלטן און גארנישט
ענטפערן וועט אלעס זיין גוט, ביז א קורצע צייט וועט
זי צוריק ווערן פרייליך.

שְׁלוֹם אֵין שְׁטוּב

די איינציגסטע עצה פֿאַר'ן מאַן וואס צו טון אין אַזא
 צייט איז נאר צו אַנטלויפֿן צום אייבערשטן. דער
 אייבערשטער פֿירט די גאַנצע וועלט, יעדע קלייניקייט
 וואס פֿאַסירט אויף דער וועלט קומט נאר פֿונעם
 אייבערשטן פֿאַר אַ גוטע סיבה. און דאס וואס די ווייב
 שרייט אויפֿן מאַן קומט אויף נאר פֿונעם אייבערשטן.
 דער מאַן דאַרף גיין אין די זייט און זיך אויסרעדן פֿאַר'ן
 אייבערשטן אויף זיין שפּראַך, ער זאל דערציילן פֿאַר'ן
 אייבערשטן אַלע זיינע שוועריקייטן וואס ער גייט
 דורך, און אים בעטן זיין הילף. אָבער זיין ווייב זאל ער
 נאר שייַן אויסהערן מיט געדולד און נישט צוריק
 שרייען. און דאן וועט ער זען ווי עס וועט מקוים ווערן
 דאס וואס די חז"ל זאָגן (ילקוט משלי, רמז תתקנ"ז) "בְּרָצוֹת
 ה' דַּרְכֵי אִישׁ גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלִים אֹתוֹ, אוֹיְבָיו זֶה אֲשֶׁתּוֹ".
 אויב דער מאַן קערט זיך צוריק צום אייבערשטן, דאן
 וועט זיך זיין ווייב איבערדרייען צום גוטן, זי וועט

ווערן א פֿרייליכע געשׂמאקע ווייב און זי וועט אים
נישט סעקירן.

ז

דער מאן דארף זען, אויף א שיינע און ליבליכע
וועג, צו מסביר זיין פאר זיין ווייב די גרויסקייט פון
צניעות, די פילע ברכות וואס קומען אין א שטוב וואו
די פרוי איז צניעות'דיג, און חס ושלום די פארקערטע.

די גמרא זאגט (מגילה י'). אז אין זכות פון די צניעות
פון רחל אמנו האט זי געהאט אזא אייניקל ווי שאול
המלך, און אין די זכות פון די צניעות פון שאול האט
ער געהאט אן אייניקל אסתר המלכה וואס זי האט
געראטעוועט די אידן. נאך זאגן די חז"ל (במדבר רבה, א,
ג) אז א פרוי וואס איז צניעות'דיג, אפילו אויב זי איז
א ישראלית, איז זי אבער ווערט אז זי זאל חתונה האבן
צו א כהן און האבן קינדער כהנים גדולים. נאך זאגן די

חז"ל (שם ח', י) אז ווען א פְּרוּי פִּירְט זיךּ בְּצַנִּיעוֹת אִיז זי זוכה צו האבן קינדער וואס לערנען די הייליגע תורה, זיי האבן גוטע מדות, און פִּירֶן זיךּ אויף ווי עס דארף צו זיין.

ווען א מאן געבט צו פארשטיין פאר זיין ווייב מיט רואיגקייט און ליבשאפט די גרויסע שפע און די פילע גוטע ברכות וואס עס וועט קומען אין הויז ווען זי וועט זיין צניעות'דיג, און פארקערט די צרות און יסורים, די קרענק און ארימקייט, וואס קומט ווען די פרוי איז חס ושלום פריצות'דיג, דאן וועט זי זיכער זיך פארנעמען צו זיין נאר ערליך און צניעות'דיג. דאן וועט די שכינה רוען אין זייער הויז, און ווען די שכינה איז אין הויז איז שוין ממילא דא אלע גוטע השפעות אין הויז.

ח

די הייליגע תורה לערנט אונז (בראשית ב', כ"ד) "על כן יעֶזֶב איש את אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד" - אַ מענטש זאל זיך באהעפֿטן מיט זיין ווייב אז זיי זאלן ווערן ווי איין מענטש. דאס איז דער עיקר וואס אַ מאן דארף געדענקען, ער איז איין מענטש מיט זיין ווייב. איין אָבֶר פונעם מענטש וועט זיך נישט אויפֿרעגן און זיך קריגן מיט'ן צווייטן אָבֶר. פֿאַרקערט, איין אָבֶר וועט מיטפֿילן די צער פונעם צווייטן אָבֶר און עס אַרויסהעלפֿן. די זעלבע דארף זיין ביי אַ מאן און ווייב, זיי זאלן זיך נאר ליב האָבן און אַרויסהעלפֿן אַיינער דעם צווייטן. חז"ל זאָגן (קהלת רבָה ד', ט) אויפֿן פֿסוק "טוֹבִים הַשָּׁנִים מִן הָאֶחָד", אז ס'איז בעסער ווען די מאן און ווייב לעבן אינאַיינעם באַהדות, ווי ווען יעדער דרייט זיך אויס און גייט זיך זיין וועג. ווי

גְּלִיקְלִיךְ אִיז אַ מַעֲנֵטֶשׁ וואס האט די רִיכְטִיגֶע שְׂכָל, עֶר
האט רַחֲמָנוּת אויף זיין ווייב, און עֶר אִיז אִיר בֵּן לְפָנָי
זכּוּת. עֶר בְּרַעֲנַגְט אַרײַן לִיב־שֶׁאֶפֶט און שְׂמֻחָה
אִינְדֶּעֶרְהײַם. דאן וועט די שְׂכִינָה רועֵן אִין הוּיז, און עֶס
וועט דאָרט זיין אַלֶּע גוֹטֶע בְּרַכּוֹת און הַשְׂפָּעוֹת.

תָּם וְנִשְׁלָם שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נרפם לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון